

Odmey iz Afrike

Katoliški mesečnik s slikami
v prosep afriških
misijonov

5. prilogo „Klaverjev koledar“

Izdaja:

**Družba sv. Petra Klaverja
Ljubljana**

„Odmev iz Afrike“

izhaja v slovenskem, poljskem, češkem, nemškem, ogrskem, italijanskem, francoskem, angleškem in španskem jeziku. Blagoslovljen po papežih Piju X., Benediktu XV. in Piju XI. Stane za vse leto v slovenski izdaji 8 Din, 5 lir, 60 am. cts., 2 Š.; s prilogo »Klaverjev koledar« 13 Din, 7.20 L, 80 am. cts., 2.60 Š. Naročila in milodare naslavlajte, prosimo, na:

DRUŽBA SV. PETRA KLAVERJA **LJUBLJANA, Miklošičeva cesta šte. 3.**

Za Julijsko Benečijo: Rim (23), via dell' Olmata 16.

Za Avstrijo: Salzburg, »Claverianum«.

Vsebina: Oče, v tvoje roke izročam... — Dušna premija. — Iz misijonov: Apostolski vikariat Chove. — Apostolski vikariat Behr-el-Ghazal. — Iz misijonov Belih sester v Sudanu. — Apostol. prefektura Iringa. — Misijonarji prosijo za knjige. — Kratki misijonski dopisi. — Abraham, spreobrnjeni čarovnik. — Uslišane molitve. — Sestra Klaverija. (Igra.)

Darovi.

Od 1. septembra do 31. oktobra 1925:

- Za afriške misijone v splošnem Din 10.610.30; L 110.17.
- Za sv. maše Din 2250.—
- Za stradajoče Din 54.—
- Za odkup sužnjev Din 30.185.85; L 520.—
- Za botrinske darove Din 1770.—
- Za zamorške Din 766.70.
- Za katehiste Din 210.—
- Za semeniščnike Din 25.—
- Za kruh sv. Antona Din 4868.50; L 10.—
- Za misijonsko zvezo Din 20.—
- Za otroško zvezo Din 30.75.
- Za mašno zvezo Din 1464.25.
- Za afriški tisk in katekizem Din 546.26; L 5.—
- Za določene namene Din 447.—; L 5.—
- Za določene misijone Din 904.—
- Za Klaverjevo družbo Din 240.—
- Prispevki podpornikov in udeležencev Din 734.50.
- Zupni urad Cerklje pri Kranju za afr. misijone Din 900.—
- Dr. Jančič poslal Din 1010.— za misijone povodom vprizoritve igre »Večna mladost«.
- Zbirka več oseb iz Podbrezja Din 50.—

Tisočkrat »Bog povrni« vsem blagim dobrotnikom!

V MOLITEV PRIPOROČAMO

vse zadeve blagih dobrotnikov in cenjenih čitateljev.

Prenosni oltar, katerega je poslala Klaverjeva družba škofu Spreiterju.
(Besedilo glej stran 18.)

		<p><i>DUŠNA PREMIJA. V namen naših naročnikov in dobrotnikov opravijo afriški misijonski škofje in misijonarji letno 500 svetih maš.</i></p>		
				
				

Marijina žalost in tolažba.

Ali ljubiš svojo nebeško mater? Ako jo, potem stopi z njo pod križ in premišljuj. Poglej v njeno srce. Kaj notri žari in odseva? — Neizrečno trpljenje. Njen ljubi sin, njen Bog in Gospod — ves trpeč in zaničevan na lesu križa...

Sveta mati, to te prosim
Rane Kristusa naj nosim
Vtisni v moje jih srce!

Ali pa tudi veš, kdo je kriv trpljenja Jezusovega in Marijinega? — Namen mu je rešenje duš pred grehom in pogubljenjem. Kako hočeš torej svojo nebeško mater potolažiti? — S tem, da pomagaš njenemu božjemu Sinu reševati duše.

Moli, trpi, skrbi za duše. Odrešenik gleda s križa neizmerno dušno zapuščenost svetá. Kaže nanjo in govori: »Pomagaj mi!«

Marija te prosi s povzdignjenimi rokami: Pomagaj mojemu sinu!« — Ali boš z glavo majal in brezčuten stal pod križem poleg svoje matere?

Kako lepo delo se ti ponuja: Marijo tolažiti z delom za misijone!

Pogum, dragi bralec, notranja reva svetá kliče gromko na pomoč! — Za Jezusa in Marijo!

Udeležimo se križarske molitvene vojske za Afriko.

Križarska molitvena vojska za Afriko se bo kakor navadno vršila devet dni pred praznikom varstva sv. Jožefa; torej letos

od 12. do 21. aprila.

Udeležimo se je z vsakdanjo „**spravno molitvijo k presv. Srcu Jezusovemu!**“ Trdo, naporno delo misijonarjev potrebuje zlasti sedaj posebne milosti božje. In skupno molitev je ljubi Jezus posebno obljubil uslišati. — Lističi „**Spravna molitev k presv. Srcu Jezusovemu za afriške zamorce!**“ se dobe **brezplačno** pri **Klaverjevi družbi v Ljubljani**. Samo za to prosimo poslati, kar stane poštnina.

Iz misijonov:

Apostolska prefektura v Zululandiji.

Škof Spreiter, O. S. B., apostolski prefekt Zululandije, piše iz Natala naši vrhovni voditeljici:

Ko sem bil odsoten, je prišla Vaša pošiljatev, med drugim tudi prenosni altar, ki je spravljen v zelo pripravnem kovčegu. Včeraj sem ga prvič rabil, in sicer na posestvu nekega Angleža, ki je, namesto tistega Bura, ki je dovoljenje preklical, sedaj dovolil, da se na njegovem posestvu opravlja presv. daritev. Kot »kapela« nam služi okrogla uta nekega domačina, ki nam jo je dal za službo božjo na razpolago. Slika kaže steno, okrašeno s časopisi. Prenosni altar, ki pa še nima sveč, je zelo lep. Druga slika kaže uto od zunaj z obiski, ki so

od daleč prišli. Ta hiša ima pred vrati še lopo, kar se navadno ne dobi pri tukajšnjih domačinih. Oni na levi s klobukom je naš p. Rudolf Reiser, ki je včeraj imel tu prvo službo božjo. To, ako Bog dá, se bo zgodilo sedaj vsak mesec. Je skoro 4 ure vožnje do tja. Še enkrat: hvala za ta altar in druga darila!

Šele danes mi je dala sestra podatke o strežbi bolnikov, v kolikor so bili o tem podatki spisani. Od januarja do 30. septembra, torej v 9 mesecih, so oddali približno 1000 zdravil, 75 obvez in okrog 30 zob izruvali, zdravili okrog 300 bolnikov,

Zasilna kapela škofa Spreiterja.

skoro le homeopatično, in napravili okrog 150 obiskov k bolnikom. Sestre so 6 krat zasilno krstile; 2 od krščenih sta umrla. Ako le mogoče, pokličejo sestre duhovnika h krstu, da se bolj pokaže svetost zakramenta. Od avgusta preteklega leta, ko se je misijon začel, do 30. septembra smo krstili 33 otrók poganskih staršev, 31 od katoliških staršev in 8 od izpreobrnjenecv. Sumarično beležimo danes 104 krste z odrastlimi vred.

Namesto šole, ki smo jo morali opustiti, smo ustanovili novo na lastnem posestvu. Tu imamo sedaj več otrók nego poprej, namreč 37 namesto 30, izmed teh 10 od opuščene šole, prihajajo vsak dan eno uro in še dalje prostovoljno semkaj. Tako vendarle počasi zori dušna žetev. Še boljše bi bilo, da imamo več denarnih sredstev na razpolago. Namenil sem se, da se podam na pot nabirat darov.

Apostolski vikarijat Spodnji Volta.

Škof Herman, apostolski vikar iz Quitaha, piše naši vrhovni voditeljici:

Naj Vam predstavim novorojenčka iz neke mnogoštevilne rodbine v našem misijonu —: vikarijat Spodnji Volta. Od rojstva dalje ste ga Vi blagohotno podpirali. Zdaj se je prav dobro razvil in bi Vam rad zaklical svoj: Bog plačaj!

Aprila 1923 sem na svojem misijonu zvedel, da je bil ob Volti ustanovljen nov vikarijat, ki naj bi združeval več dosedanjih misijonov ob Togi. Tedaj sem pomiloval misijonarja, ki bo moral voditi misijon v tako revni deželi brez železnic in prometnih sredstev, ki je vrh tega tudi vsled vojske mnogo trpela. A kaj slišim? Meni samemu so naložili ta križ! Človek se spomni pri tem: »Ne skrbite za to, kaj boste jedli itd.«

In res, sedaj moram le hvaliti božjo Previdnost, da mi je odločila ta delokrog. Žetev je vsepovsod bogata. V deželi sicer ni tistih udobnosti, kot jih nudi civilizacija drugod, toda duše so mehke in vzprejemljive. Obiskal sem 50 postaj in povsod našel veliko žilavosti. Četudi nam manjka duhovnikov, vendar 10.000 naših katoličanov ne trpi pomanjkanja dušne hrane. Naš črni duhovnik dela za 3 druge. Že po 3 mesecih sem nastopil vizitacijo, ki je trajala 13 tednov. V 18 okoliših sem birmal 1552 birmancev. Ostalih 10 okolišev bom obiskal v septembru in oktobru. V teh 3 mesecih sem podelil nad 10.000 sv. obhajil.

Toda jaz nisem tu samo za kristjane. Na svojem potovanju sem prišel v dotiko s plemenom Kratči, ki šteje 25 tisoč poganov, 5 protestantov in 32 mohamedancev. Vrhovni poglavar mi je dal takoj na razpolago kos zemlje in tako bom mogel ustanoviti 6 mest za katehiste.

Ko sem se obrnil na jug, sem videl, da se mi bo uresničila srčna želja, da se bo tudi v Arveno ustanovil misijon. Tu prebiva 60 tisoč poganov, ki ne stanujejo daleč proč od morja in vendar krščanska blagovest še ni bila prišla do njih. Pater, ki sem ga določil, da se pogaja s poglavarji, je izprosil 10 kosov zemlje. Ustanovili smo 8 šol, ki že obratujejo. Odtedaj smo pridobili zopet 7 kosov, tako da se bojim, da prehitro napredujemo. Islama prebivalci ob obrežju nočejo sprejeti. To je njih dobra lastnost. Poleg tega imajo za seboj omadeževano preteklost. Tu v Quintahu je še vedno trdnjava, v kateri je vzdihovalo svoj čas tisoče sužnjev, preden so jih naložili na ladje in odpeljali. Tudi kažejo neko grmovje, kjer so sužnjem glave sekali. 30 let so se ti ljudje trdovratno ustavljali krščanstvu; toda danes so njih srca mehka in kličejo za dušno pomoč.

Žal, da imam premalo katehistov, da bi jim ustregel v polni meri.

Nameravam otvoriti razen teh 6 postaj na severu še drugih 10 na jugu, ako mi bodo prijatelji misijonov veliko-dušno pomagali.

Misijon servitov v deželi Svaci.

Pismo P. Bonaventura Kathrein.

Mi se dobro počutimo in imamo dela obilno. V vsaki misijonski postaji se zida in predeluje. Po eni strani smo ekonomski, po drugi misijonarji. Razne sekte so na delu in so dosedaj močnejše od nas; toda tudi one so orodje v rokah božjih in orjejo ledino za nas, ki bi še težje misijonarili, ako bi ne imeli predhodnikov v njih.

Farmerji, zlasti Buri, nam niso prijazni. Oni nasprotujejo vsaki izobrazbi črncev, zlasti verski katoliški izobrazbi. Pri Angležih je največja zapreka njih narodni ponos. »Church of England« jim je še vedno večji nego Rim. Večina mož je prostozidarjev in ne potrebujejo službe božje. Jaz sem vesel, da imam v Stegi opraviti samo s črnici.

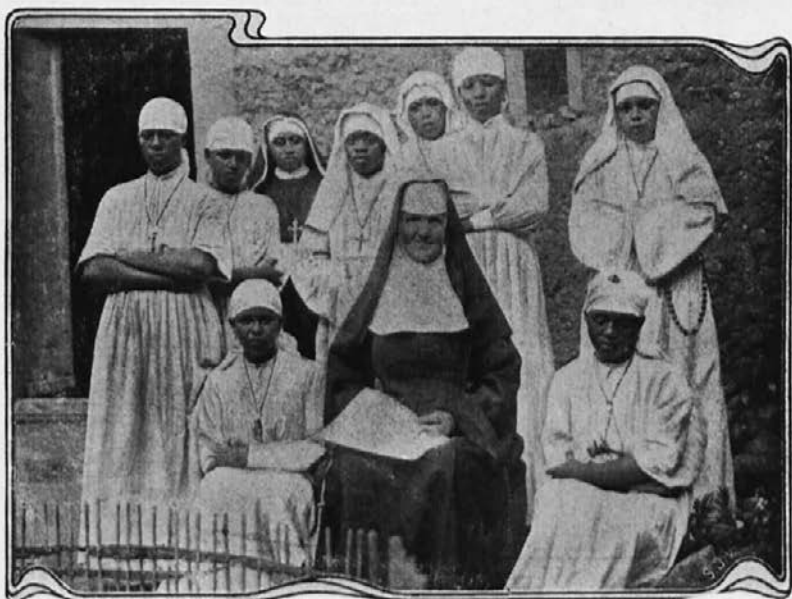
Zdaj imam dva osla za ježo in sem mnogo na potovanju. Moj distrikt sega 200 kilometrov na vsako stran; zato traja dolgo, da pridem le enkrat v en kraj. Ljudstvo ima dobro voljo, vendar se stavi nauku mnogo zaprek. Kako težavno je krotiti deklice, ker so že v zgodnji mladosti zaobljubljene mladeničem ali možem in postanejo tako priležnice. Ako vem, da je deklica prva žena, jo krstim, sicer ne. Deklica je primorana, da gre k dotičnemu možu. Starši se ne dajo pregovoriti, da bi svojih hčera ne prodajali oženjenim možem. Mladenič z le eno ženo ne velja nič, starši pa želijo, da bi njih sinovi bili spoštovani in upoštevani... Tako gre dobra stvar le počasi in treba je biti silno previden pri krščevanju. Ko bi bilo mogoče vpeljati enoženstvo, bi bilo mogoče krstiti mnogo takih, ki želijo krst, a morajo biti sedaj od krsta izključeni.

Kdo sprejme zamorsko misijonsko sestro za svojo?

Sestra Georgina, frančiškanka v Gallas-deželah piše:

Posrečilo se nam je, da smo kupile v bližini našega misijonišča hišo za naš noviciat. Po dveh mesecih trudapolnega dela smo hiško toliko uredile, da so jo mogli dne 4. februarja naš prevzvišeni g. škof

blagosloviti. Dne 14. februarja smo se naselile v njo. — Zelo preprost in siromašen je ta naš noviciat; res čisto pripraven za svoj namen: vzgajati duše za evangelsko ubožstvo in druge, iz te se rodeče čednosti. Stanujejo v noviciatu sedaj ena sestra, dve novinki in tri postulantke. Izmed naših učenk se jih je že tudi šest priglasilo za vstop. Dve sestri sta odšli v Addis Abeba, da bi pomagali našim tamošnjim sestram; ena je po desetih letih redovnega življenja že odšla k Bogu po zaslužen plačilo, po krono devištva. — Sporočiti Vam še moram, da smo dne 11. januarja izgubile eno postulantko, kar nas je zelo razžalostilo, ker smo od nje mnogo pričakovale. Umrla je 19 let stara. Umirala

Mali noviciat črnih sester v Hararju. — Sredi sedi s. Georgina.

je mirno, pobožno, vsa v voljo božjo vdana, prav tako, kakor je živela. Upajmo, da zdaj pri Bogu za nas prosi in da nam bo izprosila zlasti novih sester, ki jih zelo potrebujemo. — Ne bo li predrzno, ako vprašam, bi se li med bralci in bralkami »Odmeva iz Afrike« našla požrtvovalna duša, ki bi adoptirala ali za svojo sprejela eno domačinko, oblatinjo sv. Frančiška Saleškega in Naše ljube Gospe treh češčenamarij (to ime dobe redovnice domačinke)? Kaka velika pomoč bi bila to za nas in za misijonarje, ki jim domačinke pri vsem tem laže pomagajo. Prosimo!

Iz misijonov dominikank v Južni Afriki.

Sestra Petitpierre, dominikanka, piše iz King Williams-towna naši vrhovni voditeljici:

Preden Vam opišem velik napredek naših južnoafriških misijonov med črnici, Vam še enkrat izrekam zahvalo za poslano darove. Tisočkrat Bog plačaj za vse, kar nam je Klaverjeva družba izza 26 let pomagala in nam bo še v prihodnje. Tudi za mašno obleko in altarne prte in druge cerkvene potreščine Vam bomo vedno hvaležni.

Mi imamo v svoji samostanski biblioteki spravljeni vsa Vaša pisma kakor tudi vso korespondenco s pokojno grofico M. Terezijo Ledóchowsko izza 25 let. Vedno jo imamo v spominu. Večkrat jo prosim, naj bi nam z nebes doli izprosila božjega blagoslova. Zdaj je uslišala mojo prošnjo in mi pomagala po Vas.

Zdaj pa še nekaj poročil o našem misijonu sv. Jožefa v King Williams-townu. Tu delujejo neumorno tri sestre. V šoli uče črnice od 8 do 1. — Popoldne poučujejo veronauk in pripravljajo otroke in odraščene za zakramente sv. krsta, birme, pokore in sv. obhajila. Pogosto obiskujejo bolnike na domu in jim donasajo zdravil in hrane. Vsako nedeljo dopoldne opravi kak misijonar v cerkvi sv. Jožefa sv. mašo za črnice, pri kateri sem tudi jaz vedno navzoča. Popoldne ob 4 je križev pot in slovesni blagoslov. Cerkev je vedno natlačeno polna. Ljudje kleče po tleh, ker dozda še nismo mogli napraviti klopi; z Vašimi darovi bomo to sedaj zmogli.

Drugi veliki misijon je v Izeli, pet milj odtod. Dve izmed ondotnih sestrah sta bili prejšnji teden v smrtni nevarnosti. Jezdili sta na oslih na deželo, da bi črnice poučevali v katekizmu. Nastala je nevihta z gromom in treskom. Reka Bufalo je visoko narastla in nista mogli do Izeli. Zato sta jezdili do nas in čez noč pri nas ostali. Morete si misliti, v kakem strahu je bila mati prednjica, ko se sestri na večer nista vrnili. — Tudi v Izeli poučujejo sestre v krščanskem nauku in v navadnih predmetih v šoli že 32 let in so mnogo zamorecev izpreobrnilo h katoliški veri.

Pismu sestre Petitpierre je bilo dodanih nekaj vrstic provinci jalne načelnice M. Lucije, ki jih v naslednjem priobčujemo:

Ali smem tudi jaz dodati par vrstic? Srčna hvala za Vaša darila. Sestre našega misijona Marije Pomagaj so pričele pred nekaj dnevi devetdnevnicu, da bi dobile denarno pomoč za popravo nekega zelo potrebnega poslopja. In glejte: Odgovor iz nebes je bila Vaša pošiljatev. Kako je Bog dober!

„Hoja za Kristusom“ v zamorskem jeziku.

Sestra Emilija iz kongregacije Dragocene krvi, voditeljica zamorskih »hčera sv. Frančiška«, piše iz Natala:

Nekaj važnega bi rada prosila. Ko prebiram »Odmev iz Afrike«, vidim, da Klaverjeva družba podpira tisk knjig v jeziku afriških domačinov. Nedavno mi je podaril neki misijonar prestavo »Hoje za Kristusom« v zamorskem jeziku, ki jo je eno leto prevajal. Dovoljenje za tisk imamo, toda ne sredstev, da bi pokrili stroške. Priporočali smo se svojemu zavetniku sv. Jožefu za pomoč, ker nimajo naše zamorske sestre še nikakih knjig v jeziku domačinov, razen Zgodb sv. Pisma, katekizma in neke mašne knjižice, za duhovno branje pa prav nič. Kako bi nam ustregli, ako bi to knjigo natisnili v Vaši tiskarni. Jaz bi prepisala rokopis na pisalnem stroju, ki bi mi ga posodil neki duhovnik, da bi bil čitljiv. Knjiga bi bila za nas in naše kristjane neprecenljive važnosti. Vsi bomo molili za blagoslov božji, da povrne Bog vsem našim dobrotnikom.

Opomba uredništva. Zaupajoč na pomoč naših sotrudnikov, je naša vrhovna voditeljica obljubila natisk knjige. Knjižica bo stala posamič 1.5 dolarja. Kdo bi daroval ta znesek za eno knjigo zamorski deklici?

Važen faktor za misijone: časopisje.

Čezdalje bolj priznavajo misijonarji potrebo verskih knjig in molitvenikov v jeziku afriških domačinov, zato mi svojim dobrotnikom zelo priporočamo te vrste podpore. Naslednji dve pismi pričate, kako vestno se uporabljata denar, poslan v podporo afriškega tiska.

Škof Cene, O. M. I., apostolski vikar na Oranje reki, piše naši vrhovni voditeljici:

»Prejel sem Vaši dve nakaznici z denarjem in tudi pismo, v katerem mi naznanjate, da prevzimate tisk in naklado naših Sezuto-knjig. Kako naj se Vam, velecenjena grofica, zahvalim za velikodušnost in dobroto, ki nam jo nameravate izkazati. O, da bi bili Vi slišali in videli hvaležnost in veselje naših patrov misijonarjev, ko sem jim povedal to veselo novico!

Dva patra in dva izučena domačina predstavljata sedaj od 8 zjutraj do 7 zvečer sv. pismo novega zakona. V treh tednih, ali pa vsaj v enem mesecu, upamo, da bodo rokopisi gotovi. Najbolj potrebujemo sedaj Novi zakon, ker tudi sosednji vikarijati zelo povprašujejo po njem. Tudi Stari zakon je pripravljen za tisk; toda najprej hočemo Novega in pa »Hojo za Kristusom«.

Prihodnjič Vam bom, gospa grofica, poslal dve knjigi, ki sta bili pravkar dotiskani za naš vikarijat: Cerkevna zgodovina, ki se je tiskala v Marianhillu, in pa Pesmarica z notami.

P. Jourdan piše iz Tarazangane (Madagaskar):

Mislim, da je bilo julija 1922, ko sem se izrazil napram Klaverjevi družbi, da bi rad dobil nekaj izvodov »Nedeljskih listov in evangelijev« — in glej, sedaj mi je prinesla pošta zaželjene stvari. S tem Vam, gospa vrhovna voditeljica, potrujem prejem knjig in se Vam zanje prisrčno zahvaljujem.

Ker naši katehumeni že povečini katekizem na pamet znajo, sem jih začel učiti nedeljske evangelije. S tem bodo usposobljeni za borbo napram protestantom, ki nas dolže nevednosti v svetopisemskih stvareh.

Vsak katehist po naših postojankah bo sedaj imel po en iztis v rokah. Zamorci radi bero, in da kdo zna le nekaj črk, že mu postane knjiga tako ljuba kot lopata ali veslo (= tu zelo priljubljeno orodje, ker se promet vrši večinoma po rekah in vodah).

Kako bi želeli, ako bi mogla Klaverjeva družba Novi zakon tudi za nas natisniti. Od leta 1916. dalje so vse evangelske knjige v naši okolici pošle. Kako me to boli in žalosti, da smo tako revni. Naši »Zafitoto« kar hrepene po katekizmu, evangelski knjigi, po tiskani besedi Odrešenikovi. — Bog Vam stotero povrni, kar storite za misijonarje in zamorce!

Nihče naj ne reče: „Jaz ne morem učiti, ne znam opominjati. Stori, kar je v tvojih močeh in potrudi se, da ne prideš sam pred Boga. Ako ljubite Boga, boste vse pridobili za njega — pridobili prijatelje misijonom, pridobili nove naročnike misijonskim listom „Odmevu“ in „Zamorčku“.

Kratki misijonski dopisi.

Msgr. Gogarty C. S. Sp. piše iz Uru (Kilimandžaro) naši vrhovni voditeljici: »Dohodki vikarijata so se radi vojske zelo zmanjšali. Trdno zaupam, da nam boste mogli pomagati. V Evropi so ljudje, ki črnce radi sprejmejo za svoje, da potem pri sv. krstu dobe imena, ki si jih ti dobrotniki želijo. Misijonarji so zelo veseli, ako dobe takih daril z zapisnikom imen. Otroke potem krstijo, kakor »očetje« in »matere« žele.«

Sestra Mar. Kristina, frančiškan-ka z Umcinte, piše naši vrhovni

voditeljici: »V šoli črncev imamo 30 deklic, ki jih misijon preživlja in oblači, in 30 dečkov in deklic, ki vsak dan hodijo v šolo. Najtežje je skrbeti za hrano, ker je cena koruze zaradi suše zelo visoka. Od aprila dalje ni nič dežja. Vsak dan je treba tri velike kotle riža ali sladkega krompirja, da se otroci nasitijo. Prva beseda, ko pridejo, je: »Ngilambile« (Lačen sem!), ali »Ngi funa Umuti« (Dajte mi zdravila!). Zelo sem se čudila, da se za mnoga zdravila nihče ne zahvali, pa sem zvedela, da imajo vražo,

ako bi se za zdravilo zahvalili, da bi jim ne koristilo. Pa saj ne delamo za hvaležnost, ampak za dobro njih dušam. To leto je bilo krščenih 35 oseb, med temi 6 protestantov. 24 zamorcev je prejelo prvič zakr. sv. spovedi in sv. obhajila. 7. septembra je bilo birmanih 23 pol-črncev in 25 črncev. Kupili smo tudi dva osla, da se jih poslužujemo pri obiskih oddaljenih koč in da tako štedimo svoje moči. Večkrat obiskujemo bolnike v njih kočah in jih poučujemo v krščanskem nauku. Tako pridobimo tudi otroke za šolo.◀

P. Rudolf O. S. B. superior misijona v Abolgonwane (Zululandija) piše naši vrhovni voditeljci: »Hočem se Vam s par besedami zahvaliti za velikodušni dar. Nisem pričakoval in zelo sem bil iznenaden. Zdi se mi, da vem, kdo Vas je opozoril na naš misijon; najbrž je to čast. mati Lea, bivša predstojnica frančiškank tukaj. Tudi mislim, da je mala Terezija, ki se ji vsak dan priporočamo, pomagala. Naj bo že kakor hoče, rečem: Bog plačaj! Tudi zabožek z darili je došel; zlasti smo bili veseli lepih stvari za našo cerkev. Ali smem še za nekaj prositi? Nekaj botrskih daril bi potreboval, ako jih imate kaj. Sicer nimam veliko krščenec; vendar darilo, recimo funt šterlingov, bi zelo prav prišlo. Povem pa, da ne bi mogel sprejeti takih daril pod kako obvezo, n. pr. za fotografijo itd., ker mi je tu v Zululandiji nemogoče izpolniti take pogoje. Misijon je šele v začetku in se bori z revščino. Vesel bi bil, ko bi imeli vsaj dostojno bivališče za ljubega

Zveličarja, in dostojno šolo. Upam, da ste me razumeli. — Priporočim se v molitev jaz in moji.◀

Msrgr. Gogarty C. S. Sp. apostolski vikar v Kilimandžaro piše zopet: »Klaverjeva družba je že silno veliko pomagala misijonarjem pri izpreobračanju afriških domačinov. Tudi se je usmilita ubogega apostolskega vikarja, ki se je v velikih skrbeh že večkrat izpraševal, kako bo započeto delo vodil in dokončal. Premalo bi bilo, da se zahvalim samo z besedo; zato prosim Boga za blagoslov Vašemu delu, gospa grofica, in se dobrotnikov vsak dan spominjam pri sv. maši. Naj vedo, da so sodeležni dobrih del in izpreobrnenja poganov. Imam še mnogo skrbi, kajti vikarijat Kilimandžaro je vsled vojske mnogo trpel in rane še vedno niso zacepljene. Mnogo misijonov je zaenkrat še porušenih in čakajo obnovitve.

Sestra M. Lucija O. S. D. prednica provincije, piše iz King Williams Towna naši vrhovni voditeljci: Pristrčna hvala za denar. Bog plačaj blagim dobrotnikom, zlasti pa Vam. Ždam se pripravljamo, da otvorimo misijon med Fingi. Za to mnogo potrebujemo, a upamo polagoma vse doseči. Moramo pripraviti cerkev, šolo, samostan za sestre in stanovanje za duhovnika. Škof Fleischer pravi, da nima nikakih sredstev, da bi nam mogel pomagati. Duhovnik, ki ga bodo poslali med Finge, pravi, da take revščine tod še ni bilo. Našim sestram v Kajlandiji, ki stanujejo v bližini, se tudi slabo godi zavaljo suše. Prosim, da nas prihodnje leto ne pozabite. Bog plačaj◀

=====

Razširjajte »Odmev iz Afrike«!

Pridobivajte mu novih naročnikov!

=====

Abraham, spreobrnjeni čarovnik.

Piše sestra Berhmans. — Konec.

Naposled pa je vendar prišel dan, da je Bog naše molitve uslišal in je dadabe sam prišel in prosil, naj ga za sv. krst pripravimo. Da, čuti, da je smrt že blizu. Da je bolan in hoče zdaj slušati klic božji, nam je razlagal. Ali mu je bilo verjeti? V tisti meri pa, kakor ga je razsvetljevala luč milosti, je čutil tudi velikost odgovornosti, če bi spreobrnjenje še odlašal, tako da smo ga morale tolažiti: »Saj se te bo Bog usmilil že zaradi velike vernosti tvojih otrok. Le pogostoma pomoli: » Gospod, spomni se, da sem kakor Abraham, oče mnogoštevilnega vernega naroda«. Ta vzdihljaj je postala njegova najljubša molitvica. Da bi ga že njegovo ime spet in spet nanjo spominjalo, je prosil naj bi ga krstili na ime Abraham, in je bil ves preplašen, ko je misijonar omenil, da bodo to ime bolj težko izgovarjali. Ker so tudi njegovi otroci prosili za ime tega velikega kaldejskega očaka, smo mu ga dali.

Gorečnost tega delavca, ki je prišel v vinograd Gospodov ob enajsti uri, tudi naslednje mesece ni ponehala. Nепrestan izraz hvaležnosti je bilo zdaj njegovo življenje. Neke sobote zvečer je mirno v Gospodu zaspal, šepetaje molitvico: »O Gospod, odpri nebesa Abrahamu, očetu vernega ljudstva.«

Drugo jutro je bilo na cestah in pešpotih videti gruče ljudi. Ženske z razkuštranimi lasmi in z zanemarjeno obleko, moški z mrkimi pogledi in v dolgih črnih haljah. Bili so sorodniki Abrahamovi, ki so objokovali smrt svojega poglavarja in očaka.

Hiša žalosti je bila z žalujočimi gosti že napolnjena, da, prenapolnjena. Vendar so povabili še nas, naj vstopimo. A kako? Vljudno smo se zahvalili. Komaj da smo videli truplo našega Abrahama; okoli in okoli so se gnetle žalujoče ženske. Toda sorodniki so želeli, da se naj opravijo molitve za rajnega tik trupla. Le s težavo smo jim dopovedali, da to ni mogoče in da moramo iti k »fiangonani«, k »hiši molitve« in tam opraviti molitve. — Kmalu je tudi naša kapelica polna Abrahamovih sorodnikov. Najprej molimo rožni venec, nato sledijo pesmi. In sicer najprej cerkvene žalnice, potem cela vrsta domačih pesmi, tudi veselih in junaških spevov. Peli so na primer: »O kaka bolešt«, potem »Grešnik, spreobrni se!« Sledile so božične

in velikonočne pesmi. Nato smo se vrnili na dom mrličev, kjer smo opravili mrtvaške obrede in spet molili rožni venec.

Vsi so sodili, da se take slovesnosti spodobijo edino za poglavarja Andranomanelatre in očeta mnogoštevilnih vernikov, ki je bil poprej slovit bojevnik, zdaj pa bojevnik Kristusov in po svoji lepi smrti zmagovalec pekla in satana.

Na grobu Abrahamovem se dviga lep križ, ki njegovim potomcem govori o veri njihovega slovitega očeta.

Sestra Klaverija, vijolica ob Kongu.

Misijonska igra v štirih dejanjih.

(Dalje.)

DRUGO DEJANJE.

Pri misijonskem škofu.

Soba misijonskega škofa. Prosta miza in stoli. Na mizi knjige, pisalno orodje, nekaj pisem, klečalnik s sv. razpelom. Na steni slika sv. Petra Klaverja in zemljevid.

1. prizor.

Škof sam.

Škof (vstopi): Naznanili so mi, da je došla pošta iz Evrope. No, to je tu v Afriki pač zelo redek slučaj. (Pregleduje pisma.) To je pisava mojega dragega brata; — in to (vzame drugo pismo in motri naslov) mi pošilja vlada. In tukaj — oh, pismo iz Rima — hvala Bogu! (Ga takoj odpre in čita:) »Pošiljam Vam po švicarski banki tisoč frankov za najnujnejše potrebe.« (Zase.) To bo za stavbo cerkve. (Čita dalje.) Tisoč frankov za ustanovitev krščanskih družin. (Zase.) Ej, to bo nekaj za naš dekliški dom! Kako bodo dobre sestre vesele tega daru! (Čita dalje.) Tisoč frankov za vzdrževanje katehistov. (Zase.) Hvala Bogu! Izpolnjena je moja najsrčnejša želja. Koliko več kot doslej se bo sedaj lahko storilo za rešitev neumrljivih duš. (Čita dalje.) Tisoč frankov za stradajoče; in za odkup poganskih otrok, tristo frankov. Njih imena se nahajajo na priloženem listu. (Vzklikne.) Moj Gospod in Učenik, hvala ti! (K sliki sv. Petra Klaverja obrnjen.) In tudi tebi sv. Peter Klaver, ki si patron in zaščitnik družbe, ki mi je poslala tako izdatno pomoč! (Se spet obrne k mizi.) Najobilnejši blagoslov naj rosi na naše dobre prijatelje onkraj morja, ki se nas tako velikodušno in s toliko požrtvovalnostjo spominjajo! (Nekdo trka.) Naprej!

2. prizor.

Škof, Kaluka.

Kaluka (vstopi in se prikloni): Hvaljen Jezus!

Škof: Na veke! O, ti si, Kaluka! So te li poslale dobre sestre, — morda čast. mati predstojnica?

Kaluka: Ni me poslala dobra mati, premilostljivi gospod škof. (Poklekne pred škofa.) Smem li prositi za sv. blagoslov?

Škof (napravi čez njo znamenje sv. križa): Bog te čuvaj in blagoslovi! — Tako, sedaj pa vstani in povej, kaj želiš.

Kaluka (ne vstane): Veliko prošnjo imam, prečastiti, kot še nikdar v življenju.

Škof: In zato nočeš vstati? Pa mi povej željo stojé.

Kaluka: Nikakor, premilostljivi gospod. Tako bi ne mogla povedati. Prosim hočem in moram kleče.

Škof: Kaj je torej takega, da ne upaš povedati drugače kot kleče?

Kaluka: O, visoki gospod, moja najsrčnejša želja na zemlji je — — dovoli, da postanem črna misijonska sestra.

Škof: Ti, misijonska sestra? Toda povej, kdo ti je to misel vtepel v glavo?

Kaluka: Nihče, gospod škof. Moje srce samo mi pravi, kako lepo, da, nebeško lepo bi to bilo.

Škof: In kaj pravi k temu čast. mati predstojnica? Si jo li že vprašala za svét.

Kaluka: Še ne. Nikomur še doslej nisem razodela svoje skrivne in srčne želje.

Škof: Če ne izhaja morda ta želja iz nečimernosti in hrepenenja, da bi bila kot sestra lepše oblečena?

Kaluka: Verujte mi, prečastiti, da mi je vseeno, naj imam obleko kakršnokoli. Le redovnica želim postati, Jezusu se popolnoma darovati.

Škof: Toda Kaluka, poslušaj me. Te li nič ne miče svet? Morda bi pa bilo bolje, če bi se možila.

Kaluka: Možiti? (Zamahne z roko.) Ne, nikdar! Že zato ne, ker bi bila vsak dan tepena, kot so druge.

Škof (se nasmehne): In to se ti ne dopade, verjamem. Toda radi tega pač ni nikake gotovosti, da te Bog kliče v svojo službo.

Kaluka (boječe povese oči): Saj to tudi ni glavni vzrok, ki me utrjuje v mojem sklepu.

Škof: Kaj torej? Govori!

Kaluka: Večkrat sem opazovala naše dobre bele sestre, ko so nas spremljale na polje. Četudi ne tožijo, vendar se jim pozna, koliko trpe radi silne vročine, katere niso vajene. Kaj čuda potem, če zbole in prezgodaj obnemorejo. — Tako pa bi ja z mesto njih nadzorovala poljsko delo, sestre pa bi lahko ostale doma. — Res bi bila zame to

velika čast, toda če bi bila črna sestra, bi se nihče nad tem ne spodtikal.

Škof: Vidiš, da imaš dobro voljo in srce. Toda vedi, da redovni poklic ni šala, ampak posebna milost božja. Zato, Kaluka, moli, moli veliko, da spoznaš voljo božjo! Sedaj pa pojdi z Bogom! Čez pol leta pridi zopet, po odgovor. (Dalje.)

Častno priznanje Klaverjevi družbi.

Znameniti nemški pisatelj o. Arens iz jezuitskega reda piše v svoji znameniti knjigi »Katoliške misijonske družbe« o Družbi sv. Petra Klaverja sledeče:

Čisto posebno mesto zavzema med društvi in družbami za pospeševanje misijonov med pogani Družba sv. Petra Klaverja. Je to pomožna družba za podporo afriških misijonov; ta namen njen delokrog nekako omejuje. A spričo ogromnega obsega misijonov v črnem delu sveta je spet splošna, vseobsegajoča družba, tembolj ker skuša pritegniti k sodelovanju za pokristjanjenje afriških poganov vse katoliške narode in vse plasti vernikov. Po svojem sestavu zlasti in po svojih pravilih zavzema med vsemi misijonskimi društvi čisto izjemno stališče. Jedro družbe tvori cerkven red z obljubami, okoli katerega se zbirajo velike množice svetnih udov. Tako je Družba sv. Petra Klaverja v sv. Cerkvi čisto posebna ustanova.

Duševno in telesno ozdravljena.

Po poročilu sestre Solane.

V neki vasi v Baruto-deželi, kake pol ure od katoliške misijonske postaje, je živel protestantski zamorec s svojo ženo. Enako drugim vaščanom sta imela daleč izven vasi svoje polje, kjer sta leto za letom pridelovala nekaj rži in koruze, ki je glavna hrana tega ljudstva. Ko začne žito cveteti pa do žetve morajo ljudje svoja polja neprestano stražiti pred nešteti jatami raznih ptičev. Zato sta si naša znanca napravila kar zraven polja začasno kočjo iz vejevja in trave ter se za ta čas preselila vanjo, da bi tako tem lažje odganjala nadležne roparje. Nekega večera se zavijeta v svoje odeje ter se vležeta v koči blizu ognja k počitku in kmalu trdno zaspita. Kar se vname ženina odeja; — morda je prišla preblizu ognja, ali pa je padla iskra nanjo. Na prestrašeno vpitje ženino se mož zbudi, jo pograbí in hiti z njo na prosto. Toda revica je bila na levi rami in prsih strašno opečena. Vsled napačnega zdravljenja so se rane

začele gnojiti in mož je v svoji stiski prišel k misijonskim sestram prosit pomoči. Dobre redovnice so več časa obiskovale ubogo bolnico ter ji snažile in obvezovale rane. Žena je bila svojim dobrotnicam iz srca hvaležna. Kmalu si je opomogla in toliko okrevala, da je prišla v misijon in prosila za sprejem med katehumente. Ko je bila zadostno pripravljena in poučena o sv. resnicah, je sprejela sv. krst in na velikonočni praznik je prvič pristopila k mizi Gospodovi. Čeprav vedno nekoliko bolehná, je vendar vesela in zadovoljna ter se šteje srečno, da je otrok sv. katoliške Cerkve.

Srčna želja misijonarja.

Izročén mi je misijon Palime, ki obsega 43 stranskih misijonskih postaj, pa imam samo enega patra vikarja. Potujeva deloma peš, deloma s kolesom; pa že dolgo želim imeti motorno kolo, ki mi je naravnost potrebno. Potem bi mogel večkrat obiskati svoje postaje in hitreje in lažje; ker dolga pota peš ali s kolesom so zelo utrudljiva. Kako hvaležen bi bil jaz in vsi moji kristjani, ako bi se mogla moja želja uresničiti.

P. Ollier, Togo.

Zahvala za uslišane molitve.

G. N. N. je bila osem mesecev bolna in ni mogla opravljati domačih del. Obljubila je, ako ozdravi, da bo dala krstiti zamoréka. Po priprošnji Marije, sv. Antona, Marije Terezije Ledóchowske je ozdravela toliko, da je mogla zopet na delo. Svojo obljubo je izpolnila. — Zahvala M. Ter. Ledóchowski za srečno pomoč pri razbitju stroja. — J. L. F.: Pošiljam 75 frankov kot obljubljenó darilo za uslišano molitev na priprošnje sv. Juda Tadeja, 14 sv. pomočnikov, bl. mučénikov iz Ugande in ustanoviteljice bl. Mar. Ter. Ledóchowske. — Neka gospa iz I. je obljubila, ako ozdravi, da bo darovala prstan za misijone in to javno razglasila. Ozdravela je v treh dneh in je svojo obljubo izpolnila. — J. in M. se zahvalujeta Mariji Pomočnici na Brezjah, sv. Antonu, Mali Tereziji od Deteta Jezusa in Mariji Ter. Ledóchowski za uslišanje. — Sv. Mali Tereziji in blagopokojni grofici Ledóchowski daruje v zahvalo 25 Din. N. N. — Presv. Srcu Jezusovemu in Marijinemu in sv. Antonu za zopet najdeno večjo vsoto denarja. V zahvalo dar 14 Din za »kruh sv. Antona« in priporočá tudi drugim da podpirajo afriške misijone. — Fr. H. iz Rog. Slatine se zahvaljuje sv. Antonu, ki ji je pomagal iz zelo mučne zadrege. Na meji so ji zamenjali potni list in bi morala zopet s hčerko, katero je peljala v šolo, nazaj v Maribor. Priporóči se sv. Antonu in na čuden način najde zopet svoj potni list. Pošilja v zahvalo 100 Din za »kruh sv. Antona«. — Ležal sem težko bolan v bolnici. Usmiljena sestra mi je dala za branje »Odmev«. Pozneje, ko sem malo okreval, sem ljubi »Odmev« takoj naročil. Ker pa je pustila bolezen še težke posledice, sem obljubil blagopokojni ustanoviteljici Družbe sv. Petra Klaverja, da bom

poslal botrinski dar za zamorčka »Friderik«, če mi izprosi poprejšnje zdravje. Ker se mi zdravje vrača, izpolnujem obljubo ter pošiljam 60 Din kot botrinski dar za črnega krščana in prosim za objavo v »Odmevu«. M. J., Slovenjgradec. — Zahvala sv. Mali Tereziji, sv. Antonu in grofici Tereziji Ledóchowski za uslišano prošnjo. V velikih težavah sem se k njima obrnila in bila uslišana. V zahvalo pošiljam dar 20 Din za »semenišče sv. leta«. I. T. — Zahvaljujem se M. Ter. Ledóchowski za uslišano prošnjo. J. F. — Pogosto sem brala v »Odmevu« o uslišanih molitvah na priprošnjo grofice Ledóchowske. Imela sem hude bolečine v vratu in križu, ter sem se zatekla k njej in k sv. Mali Tereziji z eno devetdnevnic; tudi sem obljubila poslati dar za črne semeniščnike. Kmalu sem bila uslišana in pošiljam dar 15 Din ter prosim za objavo v »Odmevu«.

Malo premisli!

Južnoafriški list »The Southern Cross« (Južni križ) piše v št. 192: »Nič na svetu ni tako poceni, ko vera. Katoličan želi imeti duhovnike in usmiljene sestre vedno poleg sebe, pa premalo premisli, kako bi jim njihovo delo povrnil, medtem ko se mu za gledališče in druge zabave ne zdi nobenega denarja škoda. Katoliško podjetje se šele čez dolgo časa rentira, posvetno podjetje n. pr. gledališče je v par mesecih na varnem. To je dejstvo, ki nam katoličanom ni v čast. Radi govorimo, da nam je vera najvažnejša stvar na svetu, vemo, da je treba za razširjenje in vzdrževanje mnogo denarja, ker deluje ne le z božjimi, ampak tudi z človeškimi sredstvi; pa vendar tako radi godrnjamo, kadar nas kdo povabi, da bi podpirali verske in cerkvene naprave; za to kar nam pa telesno ugaja in nas kratkočasi, za to se nam pa ne zdi škoda velikih vsot.« Kako je to?!

POZOR! Kdor želi dati krstno ime kakemu zamorskemu otroku, naj nam pošlje kot krstno darilo najmanj 60 Din. Ta svota seveda ni za krstni obred, ampak za vzgojevanje dotičnega otroka, kajti navadno morajo misijonarji od krstnega dneva naprej zanj skrbeti. Misijonar mora plačati, oziroma vzdrževati ubogega katehista, kateri išče in krsti umirajoče otroke, ali mu prinese uboge otročiče, katere brezverni stariši pomečejo v grmovje, bodisi ker so dvojčki ali pa ker jim zobje ne rastejo prav, kjer jih divje živali raztržejo ali pa jih mravlje pojejo.

Misijonar mora tudi vzgojiteljice teh otrok za njih delo odškodovati.

In odkod naj bi ubogi misijonarji ta sredstva dobili, ako ne bodo tisti, ki bi radi dali otrokom krstna imena, poslali majhno vsoto za vzgojevanje otrok. Od tistih pa, ki ne morejo to zgoraj omenjeno vsoto izplačati, vzamemo hvaležno tudi manjše zneske.

Ponatis člankov iz »Odmeva iz Afrike« ni dovoljen, ponatis misijonskih pisem in poročil le z natančnim podatkom virov.

Urejuje in zastopa izdajatelja dr. J. Jerše.

Za Jugoslovansko tiskarno v Ljubljani: Karel Čeč.

Za veliko noč.

Po izredno nizki ceni.

Naročajte!

	Din	Sil	L.
Naprednjak ob Kongu. Igra.	3.—	0:40	1:20
Klic božji. Igra.	3.—	0:40	1:20
Male pomožne misijonarke. Igra.	3.—	0:40	1:20
Lakota v črni deželi. Igra.	2:50	0:30	1.—
Umijmo zamorčka. Igra.	1:50	0:15	0:60
Škapulir sužnja. Povest.	1.—	0:10	0:30
Janko in njegov angel. Povest.	1:50	0:15	0:60
Maričina grlica. Povest.	1.—	0:10	0:40
Povest o znameniti Marički.	1.—	0:10	0:40
Spreobrnjenje črne princezinje. Povest.	1:50	0:15	0:60
Sv. Peter Klaver. Životopis.	1:50	0:15	0:60
Z besedo in tiskom. Poučno.	2:50	0:30	1.—
pri odjemu 12 izvodov skupaj, izvod a)	2.—	0:25	0:80
Pomoč za Afriko. Govor.	1:50	0:15	0:60

Nabožno :

Litanije Matere dobrega sveta, a)	0:50	0:05	0:20
12 izvodov	5.—	0:50	2.—
Litanije sv. Petra Klaverja, a)	0:50	0:05	0:20
12 izvodov	5.—	0:50	2.—
Litanije sv. Jožefa, a)	0:50	0:05	0:20
12 izvodov	5.—	0:50	2.—
Podobice sv. Petra Klaverja, a)	0:25	0:03	0:10
12 izvodov	2:50	0:25	1.—
Podobice Matere dobrega sveta, a)	0:25	0:03	0:10
12 izvodov	2:50	0:25	1.—
Podobice Sreca Jezusovega, a)	0:25	0:03	0:10
12 izvodov	2:50	0:25	1.—
Ščiti Sreca Jezusovega. Barvani, na kartonu,] primerni za na vrata, a)	2:50	0:30	1.—

Naslov naročbe glej na 2. strani ovoja. Poštšina posebej.

Zakaj naj podpiramo Družbo sv. Petra Klaverja?

Zato, ker s tem sodelujemo pri najbolj vzvišenem delu, pri reševanju duš za nebesa.

Družba sv. Petra Klaverja je bila ustanovljena l. 1894. z blagoslovom Leona XIII., za uboge afriške misijone in oproščenje sužnjev. Vsi od tega časa slavno vladajoči papeži so Klaverjevo družbo in njene neutrudno delovanje ponovno pohvalili ter njene ude obdarili z mnogimi odpustki. Misijonarji imenujejo Klaverjevo družbo »krušno mater« afriških misijonarjev.

Ljubi čitatelj, pridruži se jej tudi ti, in če še nisi, postani še danes njen **podpornik**, oz. **podpornica**. Podporni udje prispevajo letno 3 Din, duhovniki 6 Din, ter so deležni mnogih odpustkov; duhovniki-podporniki uživajo posebne predprave. — Javi takoj svoje ime in pošlji letno udnino, nato dobiš sprejemno podobico.

Popolni odpustek.

ki ga lahko dobijo udje Družbe sv. Petra Klaverja pod navadnimi pogoji:

3. aprila, na praznik sv. Benedikta »Zamorca«.

26. aprila, na praznik Marije, Matere dobrega sveta.

29. aprila, na praznik sv. Petra mučenca iz reda »pridigarjev« — ustanovni dan Klaverjeve družbe.

Poklic pomožne misijonarke.

lahko primerjamo s poklicem sv. Jožefa, rednika Jezusovega; kajti misijonarji, poslanci božjega Zveličarja, imenujejo družbo sv. Petra Klaverja, koje udje so pomožne misijonarke za Afriko, krušno mater misijonarjev in njih vidno previdnost božjo. Mladike, ki žele vstopiti v to družbo, naj čitajo najprej knjižico »Poklic pomožne misijonarke« (cena 5 Din, 1.50 L, 50 grošev) in se nato z zaupanjem obrnejo na vrhovno voditeljico Klaverjeve družbe, Rim (28) via dell'Olmata 16.

Pavla Marta Vrzosok

»pomožna misijonarka za Afriko«

umrla 17. decembra 1925 v naselbini solnograški po dolgoletnem neumornem misijonskem delovanju. Po daljši bolezni jo je poklical nebeški ženin k sebi.

Njeni blagi duši apostolsko plačilo.

R. I. P.